
V žebříčcích vám chybí moot court

V žebříčcích vám chybí moot court

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

25.2.2009, rubrika: Názory, strana: 9

DOPISY A E-MAILY

Reaguji na váš žebříček hodnotící právnické fakulty. Pokud vím, připravujete jej pravidelně a kritéria hodnocení se nemění. Možností nestranného srovnávání kvalit studentů (případně i absolventů), a tedy i úrovně fakult, příliš není. Ale existují. Jsou to celostátní soutěže právnických fakult v různých oborech, tzv. moot courts.

Nemám podrobný přehled o všech celostátních moot courtech, rozjždějí se až poslední zhruba dva roky. Nicméně například v roce 2007 zvítězil tým Právnické fakulty UK v národním kole Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition (studenti 3. ročníku PF UK porazili studenty 5. ročníku PF MU). V roce 2008 tým PF UK v národním kole této soutěže opět zvítězil.

Myslím, že výsledky podobných utkání týmů různých právnických fakult jsou těžko nahraditelným ukazatelem toho, jak kvalitní (byť jen ty nejlepší) studenty příslušná fakulta má. A to nejen z hlediska teorie, ale i praxe. Berte to, prosím, jako námět na další kritérium (i když asi jen pomocné), až budete tvořit srovnání právnických fakult v roce 2010.

Hana Vítová, studentka Právnické fakulty UK, Praha

Chemik oceňuje reakci ekonomů

Děkuji za text pánů Koblovského a Houdka »Tomáš Sedláček se mýlí. Ve všem« (HN 23. února).

Vystudoval jsem chemii a ekonomii. Eseje pana Tomáše Sedláčka jsem přečetl asi dva: je to roztomilý pán s uměleckými sklony a nepovažoval jsem za možné, abych z pozice chemika a ekonomia reagoval na jeho literární dílka. Snad by je HN měly přesunout do páteční přílohy. Proto oceňuji reakci obou pánů.

Jsem rád, že píší o »takzvané« Nobelově ceně za ekonomii. Od ekonomů otevřenost, pravdivost a kritičnost potěší. Nobela by asi ani ve snu nenapadlo dát cenu »účetním«.

Zvažte pohled chemika: Ekonomie je nauka, nikoli věda ve smyslu anglické science. Chemie nemá na rozdíl od ekonomie různé školy a postoje. Chemik formuluje hypotézu a pokusem ji opakovaně ověří – platí, nebo ne. Takové možnosti má ekonomie jen ve velmi omezené míře. Pokud vůbec.

Ivo Novák, Zruč nad Sázavou

Žebříčky: nač se ptát u absolventů

Se zájmem jsem si přečetl publikované žebříčky vysokých škol (HN 23. února).

V roce 1995 jsme s prorektorem Ivanem Vágnerem na Masarykově univerzitě koncipovali systém výzkumů mezi absolventy, který v té době byl – z hlediska rozsahu i systematickosti – pravděpodobně první v ČR. Od té doby provádíme na všech fakultách MU s jednebo dvouletou periodicitou tři typy výzkumů.

Dělají se mezi posluchači prvního ročníku (motivace k volbě školy, plány a očekávání, první zkušenosti se studiem), mezi »čerstvými absolventy« (uskutečňují se v období promoci a mapují spokojenost absolventů s poskytnutým vzděláním a službami a jejich krátkodobý pracovní výhled) a mezi absolventy v praxi (sledují pracovní uplatnění a zpětné hodnocení studia po 1 – 2 letech).

Zkušenosti, které jsme za posledních patnáct let získali, ukazují, že sledování některých proměnných (působení v oboru, platy) již 6 měsíců po absolvování není úplně optimální. V půlročním horizontu se vše teprve »usazuje« a absolventi mají ještě poměrně široký prostor pro různé strategie a taktizování (poslední prodloužené prázdniny, cestování, jazykové kurzy, různé brigády, »nezaměstnanost« apod.). Optimální se zdá horizont 1 – 2 let. V té době se absolventi k alma mater ještě živě hlásí a univerzitní adresář absolventů je poměrně aktuální.

Sledovat platy po pěti letech, myslím, už také nemá valný smysl. Daleko více než typem vystudované školy jsou ovlivněny tím, zda absolventi působí v soukromém nebo veřejném sektoru, národohospodářským odvětvím a také regionem. Zde jsou – logicky – zvýhodněny pražské vysoké školy, protože připravují absolventy častěji pro »pražský« trh práce, kde jsou také vyšší mzdy. Podobná logika by platila i ve vztahu k nezaměstnanosti absolventů, která je také regionálně diferencovaná.

Pětiletý časový horizont s sebou také přináší masivní snížení ochoty respondentů se výzkumů zúčastnit.

Někdy až na úroveň 10 – 20 %, což často zkresluje výsledky.

Částečně problematické je také sledování ukazatele, zda absolventi pracují ve vystudovaném oboru. To má smysl zejména u oborů jako právo nebo medicína: určitě není žádoucí, aby například mladí lékaři odcházeli pracovat mimo vystudovaný obor. Naopak ve společenských a ekonomických vědách bývá někdy obtížné stanovit, zda pole působnosti ještě je anebo není v oboru a tento fakt má také bezesporu menší význam.

Příkladem může být Fakulta sociálních studií MU. Jde bezesporu o špičkovou školu, ale její absolventi působí »v oboru« relativně méně často. Je to nežádoucí, nebo to jen ukazuje na skutečnost, že absolventi jsou natolik šikovní a dobře připravení, že mohou působit prakticky kdekoli? Osobně bych se klonil spíše ke druhé možnosti. Jako příhodnější se jeví sledovat druh a stupeň vzdělání, které je potřebné pro výkon dané práce: vyžaduje místo VŠ vzdělání daného oboru, podobné VŠ vzdělání, nebo stačí jen SŠ vzdělání s maturitou, či dokonce i bez ní?

PhDr. Jaroslav Nekuda, Středisko vědeckých informací, Ekonomicko-správní fakulta MU v rubrice DOPISY A E-MAILY uveřejňuje redakce odpovědi na články a dopisy čtenářů, které vyjadřují jejich názory. Vyhrazuje si právo příspěvky krátit a redakčně upravit. Texty označené * u podpisu jsou v nezkrácené formě uveřejněny na webové adrese: blog.ihned.cz/ctenari. Anonymní texty redakce nezveřejňuje. V rubrice CHYBY A VYSVĚTLENÍ napravuje pochybení a odpovídá na dotazy k obsahu i jazyku HN.

Kontaktní adresy: telefon: 233 073 041 e-mail: dopisy.hn@economia.cz pošta: HN, oddělení dopisů, Dobrovského 25, 170 55 Praha 7